

CENTRUM EDUKACJI NAUCZYCIELI W KOSZALINIE

NAUCZYCIELSKA EDUKACJA

BIULETYN CENTRUM EDUKACJI NAUCZYCIELI W KOSZALINIE

2012 - NR 3/71



W Arboretum w Karnieszewicach - to już wiosna (fot. Arch. SP 2 w Sianowie)

Możesz nauczyć się od swoich dzieci o wiele więcej, aniżeli one nauczą się od ciebie. Poprzez ciebie poznają świat, który już przeminął, ty w nich natomiast odkrywasz świat, który właśnie się rodzi.

(Friedrich Ruckert)

Koszalin: kwiecień 2012

SPIS TREŚCI

„Nauczycielskiej Edukacji” 2012 nr 3/71

ISSN – 1642-34-53

W NUMERZE

SPIS TREŚCI

- O ciekawym projekcie lęborskich gimnazjalistów. Rozmowa z Anną Rzepą – inicjatorką pomysłu (...)	3
- Artykuł, który warto...! Anna TULCZYŃSKA, Marzą mi się aktywni i zainteresowani lekcją uczniowie...	5
- ISN, Co daje uczniom edukacyjny projekt?	6
- Jak motywować do uczenia się? - Zamienić biurko na fotel	6
- Szkolne projekty nagrodzone	7
- Artykuł, który warto...! Paweł KALINOWSKI, Pozytywna motywacja. Metody i techniki pracy (...)	7
- Jak różnić się pięknie? - Projekt uczniów SP nr 21 w Koszalinie	8
- Prace plastyczne dzieci z Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Koszalinie	8
- Kolejny etap programowej reformy	9
- Artykuł, który...! Mariusz ZAWODNIAK, Czasami zamiast lekcji historii warto odrobić inne lekcje!	9
- Red., O przedsiębiorczości. Licealista, czy wiesz, jak zrobić biznes?	10
- Red. Dzień przedsiębiorczości	10
- Mariusz KUŚNIERCZAK, Pomysł na projekt - „Jestem VIDEO korepetytorem”	11
- Dziecko w środowisku multimedialnym - konferencja i inne konferencje CEN	13
- O programie eduSensus - Uczeń zdolny i wspólne odkrywanie talentów	14
- Krzysztof WOJEWODZIC, 7 nowości edukacyjnych czekających nas w 2012 roku	15
- Red., Koszalińskie Orły 2011	17
- Red., O projekcie „PRZYRODO NIE ZNIKAJ!”	18
- Teresa OGNIĘWSKA, Gdy uczeń sięga po papierosy, alkohol	19
- Jak działać, gdy uczeń przyszedł do szkoły pod wpływem alkoholu?	21
- Artykuł, który...! Stefania ELBANOWSKA-CIEMUCHOWSKA, Jak motywować uczniów (...)	22
- Aneta ZARYCHTA, Zabawy z kolorami - scenariusz	23
- Dorota PERKOWSKA, XI Zimowy Zjazd Optymistycznych Przedszkoli	25
- Paulina STANKIEWICZ, Trening czas zacząć! - Inauguracja programu „Szkółki piłkarskie NIVEA”	26
- Marzena SUTRYK, Edukacja: Piątek szukaj w systemie (przedruk)	28
- Zdjęcia uczniów IX Międzyszkolnego Konkursu Fotografii Dziecięcej - Koszalin 2011 (...)	29
- Edukacja geograficzna - Artykuły z czasopism (wybór z lat 2005 - 2010)	31

„Nauczycielska Edukacja” - Biuletyn Centrum Edukacji Nauczycieli w Koszalinie

Wydawca: Centrum Edukacji Nauczycieli w Koszalinie, ul. Ruszczyca 16,
fax. 34-767-15, tel. 34-767-10; **Redakcja - 34-767-26.** Internet: www.cen.edu.pl Poczta e-mail: jps51@tlen.pl
Redakcja: Julian Piotr Sawiński (redaktor naczelny), Adam Paczkowski - zdjęcia, skład komputerowy - JPS
Współpraca: nauczyciele konsultanci i doradcy metodyczni CEN

Redakcja zastrzega sobie prawo redagowania i skracania nadesłanych tekstów oraz zmiany ich tytułów.

O ciekawym projekcie lęborskich gimnazjalistów. Rozmowa z Anną Rzepą, inicjatorką pomysłu, nauczycielką chemii Gimnazjum nr 1 w Lęborku

1. Pani Anno - witam! Jest Pani realizatorką ciekawego projektu gimnazjalnego. Proszę coś o nim powiedzieć czytelnikom „Nauczycielskiej Edukacji”. Co w nim jest ciekawego?

Trudno dziś znaleźć ciekawy i oryginalny sposób na przekazanie wiedzy. Udało się to gimnazjalistom z Lęborka, którzy wraz z nauczycielkami, Anną Rzepą i Barbarą Cieślak, „zajrzeli” do lodówek ludzi na całym świecie, przy okazji nawiązując kontakt z wieloma ciekawymi ludźmi. Nasz projekt nazwaliśmy *Pokaż mi swoją lodówkę, powiem Ci, gdzie mieszkasz*. To, czego się uczniowie dowiedzieli, opisali na swoim blogu - [www.lodowkabezettajemnic.com]. Nabytą wiedzę starają się też dzielić z innymi.

2. Pani Anno! Kto tak naprawdę był inicjatorem pomysłu tego projektu?

Jesienią 2011 roku uczniowie Gimnazjum nr 1 w Lęborku postanowili stworzyć i zrealizować projekt edukacyjny, w którym połączą wiedzę dotyczącą JEDZENIA ze sztuką wizualną. Jego pomysłodawczynią jest Anna Rzepa, nauczycielka chemii. Koordynacją zajmują się razem z Barbarą Cieślak, nauczycielką j. angielskiego.

Celem działań jest m.in. zdobycie rzetelnej wiedzy o żywności, zwracanie uwagi na skład chemiczny produktów. Obserwowanie nawyków żywieniowych staje się pretekstem do zawierania znajomości z ludźmi mieszkającymi na wszystkich kontynentach.



Anna Rzepa - nauczycielka Gimnazjum nr 1 w Lęborku
(fot. Arch. A.R.)

3. Jakie kontakty udało się nawiązać Waszym gimnazjalistom w ramach tego projektu?

W trakcie realizacji projektu udało się nawiązać kontakt z ludźmi sztuki, którzy często uwzględniają motyw JEDZENIA w swojej twórczości artystycznej i prezentują go w unikatowy sposób. W projekcie uczestniczy 30 osób – przede wszystkim młodzież Gimnazjum nr 1 i kilku uczniów Liceum Ogólnokształcącego nr 1 w Lęborku.

4. Jakie konkretne działania podjęli uczniowie gimnazjum?

Uczestnicy projektu piszą do ludzi na całym świecie, prosząc ich o zdjęcia lodówek i wypełnienie krótkiej ankiety. Antarktyda, Spitsbergen, Panama, Salvador, Australia, Meksyk, USA, Kanada, Francja, Japonia, Białoruś, Grecja, Niderlandy, Gwatemala - to tylko niektóre z miejsc, skąd dotarły do Lęborka zdjęcia i informacje. Uczniowie szukają przede wszystkim nietypowych lodówek: ze stacji polarnych, łodzi podwodnych, platform wiertniczych, wahadłowców. „Zaglądają” do lodówek towarzyszących ludziom w wyprawach do najdalszych zakątków Ziemi, tych, które spotykają na drodze podróżnicy zaprzyjaźnieni z projektem.

O ciekawym projekcie lęborskich gimnazjalistów. Rozmowa z Anną Rzepą, inicjatorką pomysłu, nauczycielką chemii Gimnazjum nr 1 w Lęborku - cd.

5. Na potrzeby projektu stworzony został własny blog internetowy. Co w nim jest i jak działa?

Na potrzeby projektu stworzony został blog, na którego łamach cyklicznie przekazywane są zdobyte i opracowane przez młodzież informacje. Gimnazjaliści samodzielnie pozyskują materiały potrzebne do realizacji projektu, starają się nie bazować na informacjach i zdjęciach z Internetu. Osoby, które spotykają na swojej projektowej drodze, naprawdę potrafią pozytywnie zaskoczyć. Lód z lodowca na Spitsbergenie, mający około 1000 lat, otrzymali od profesora P. Głowackiego, kierownika Zakładu Badań Polarnych PAN. Szukając zdjęcia lodówki na łodzi podwodnej, zwrócili się do oficera prasowego Marynarki Wojennej.

6. Pani Anno, czego nowego dowiadują się uczniowie gimnazjum w ramach tego ciekawego projektu?

Dzięki projektowi uczniowie dowiedzieli się, że problem głodu na świecie wciąż jest aktualny. Rzetelne informacje dotyczące głodu na świecie otrzymali z Polskiej Akcji Humanitarnej. Ekipa projektowa zakupiła 100 litrów wody pitnej dla Sudanu i Autonomii Palestyńskiej. Znajac sytuację na Białorusi, uczniowie potrafili w ciągu dwóch dni przygotować niespodziankę dla kolegów z Mińska i przesłać ją na adres ambasady.



Uczniowie Gimnazjum nr 1 w Lęborku podczas eksperymentów (fot. Arch. A.R.)

7. Pani Anno! Dziękuję, że znalazła Pani chwilę czasu dla czytelników „Nauczycielskiej Edukacji”. Słyszałem, że w Waszym gimnazjum realizowany jest ciekawy projekt

Przeprowadzone zostały wywiady z lekarzami i podróżnikami. Dzięki projektowi młodzież ma styczność z ludźmi na całym świecie. Przez pryzmat jedzenia znajdującego się w lodówkach uczniowie poznają mikroskopowy wycinek kultury danego państwa – wyjątkowo ważny, ponieważ sami dotarli do źródła. Widać ściśle zarysowaną współpracę uczniów z różnych poziomów edukacyjnych. Młodzi ludzie nabywają i doskonalą umiejętności niezbędne w świecie technologii i komunikacji, sami tworzą aplikacje, formularze i artykuły. Dbają o blog i profil na facebooku.

O ciekawym projekcie lęborskich gimnazjalistów. Rozmowa z Anną Rzepą, inicjatorką pomysłu, nauczycielką chemii Gimnazjum nr 1 w Lęborku - cd.

8. Jak chcecie swój dorobek pokazać innym?

My to już wiemy... przekażmy dalej! W najbliższym czasie gimnazjaliści przeprowadzą zajęcia dotyczące odżywiania dla Wychowanków Ośrodka Szkolno – Wychowawczego w Lęborku. W czasie warsztatów wykorzystane zostaną nowoczesne narzędzia e-lerningowe na platformę Eduscience. Wiosną odbędzie się Extreme Food Festiwal, w czasie którego będzie można skosztować jedzenia dla kosmonautów, ciasteczek z tratw ratunkowych, przysmaków i dań obiadowych z pakietów żywnościowych wojsk NATO oraz wojska polskiego. Z myślą o mieszkańcach Lęborka uczestnicy projektu zamierzają zorganizować ciekawy happening oraz kampanię społeczną.

9. Można więc powiedzieć, że gimnazjaliści traktują ww. zadania związane z realizacją projektu - jak własną przygodę. Jakich niesamowitych ludzi już poznali?

Realizacja projektu jest przygodą, podczas której spotykamy niesamowitych ludzi. Pomoc w realizacji projektu zaproponowała Stephenie de Rouge – wykładowca fotografii w International Center of Photography i fotograf niezależny New York Times. Przyjaciółmi projektu zostali: Beata Pawlikowska, Marek Kamiński i Władysław Grodecki. Wspomniano o nim w audycji „Świat według blondynki” w Radiu Zet, a Centrum Edukacji Obywatelskiej podało go jako przykład dobrej praktyki.

- Dziękuję, że znalazła Pani chwilę czasu dla czytelników „Nauczycielskiej Edukacji”. Serdecznie życzę powodzenia Waszym ciekawym projektowym pomysłom.

Rozmawiał: dr Julian Piotr Sawiński - redaktor naczelny „NE”

Artykuł, który warto przeczytać! Anna TULCZYŃSKA, *Marzą mi się aktywni i zainteresowani lekcją uczniowie...* „Biologia w Szkole” 2011 nr 6, s. 26-30

- Czego oczekują od uczniów nauczyciele?
- O czym marzą nauczyciele biologii?

Na te i podobne pytania w ww. artykule odpowiada Anna Tulczyńska, psycholog, nauczycielka liceum TST w Warszawie. Wskazuje, że chcieliby oni, aby:

- 1/ lepiej poznać swoich uczniów,
- 2/ lubili oni lekcje biologii i mieli zapał do nauki,
- 3/ uczniowie słuchali nauczyciela,
- 4/ rozumieli, co do nich mówi,
- 5/ z łatwością zapamiętywali informacje,
- 6/ udało się w uczniach rozbudzić zainteresowanie,
- 7/ spełniły się nauczycielskie marzenia.

--> **Artykuł warto przeczytać!** (JPS).



„Kogut”, nagrodzone zdjęcie Agaty Lecho - uczennicy SSP nr 1 w Koszalinie w IX Międzyszkolnym Konkursie Fotografii Dziecięcej (fot. Arch. SP 7)

Co daje uczniom edukacyjny projekt?

Projekt - szansa czy biurokratyczna udręka?

Niedawno Redakcja Internetowego Serwisu Nauczyciela (2012) wyraziła swoje zdziwienie, że niektórzy z dużą rezerwą podchodzą do realizacji edukacyjnego projektu w gimnazjum. Czasem bardzo zdumiewają poglądy innych ludzi. Redakcja napisała, że ostatnio podczas rozmowy z byłą nauczycielką - obecnie pracującą w urzędzie - dowiedziała się, że projekt edukacyjny to kolejna niepotrzebna praca z uczniami. Robi się go po łebkach, bez przekonania i tylko, dlatego aby zaliczyć wynikający z przepisów nakaz. - *Może to nawet ciekawa metoda, ale w prawdziwej szkole nie ma na nią czasu, bo i tak jest mnóstwo innych obowiązków* - przekonywała rozmówczyni. Po co więc projekt? Czy uczy samodzielności i rozbudza ciekawość świata? Czy jest jeszcze jedną biurokratyczną udręką? (1)

Projekt - obowiązek czy wolny wybór?

Wprowadzenie obowiązkowego projektu podyktowane było tym, iż nowa podstawa programowa kładzie nacisk na kształcenie kompetencji i postaw uczniów ułatwiających sprawne funkcjonowanie we współczesnym świecie. Obligatoryjne uczestniczenie w projekcie edukacyjnym ma służyć wzmocnieniu celów edukacyjnych wynikających z nowej podstawy programowej. Projekt to doskonałe narzędzie do wykorzystania także na niższym etapie edukacyjnym - w szkole podstawowej. Jest przecież zespołowym, planowym działaniem uczniów mającym na celu rozwiązanie konkretnego problemu z zastosowaniem różnorodnych metod. Aktywizuje uczniów i wzmacnia współpracę z nauczycielem. Sprzyja wspólnemu działaniu i osiąganiu wysokich efektów uczenia się, a zastosowany może być w realizacji każdego przedmiotu. Projekt edukacyjny może być też doskonałym sposobem **zwiększenia motywacji uczniów** zaś prezentowanie jego efektów umożliwia uczniom wykazanie się umiejętnościami, których nie można sprawdzić w trakcie egzaminu testowego.

Projekt - jak ocenić rezultaty?

Redakcja ISN wskazuje także, że mija kolejny rok obligatoryjnej realizacji przez uczniów gimnazjum projektu edukacyjnego. Wkrótce jego prezentacja. Aby pomóc nauczycielom w dokonaniu oceny pracy uczniów realizujących projekt, w najnowszym magazynie nauczyciela „Mentor” są publikowane **wskazówki do oceny** projektu wraz z gotowymi formularzami oceny oraz wzorami ocen opisowych. Warto więc pytać, jaki jest faktyczny stosunek nauczycieli do projektu, bo negowanie jego wartości edukacyjnych może zdumiewać. Przecież właśnie **samodzielna praca uczniów** umożliwiająca rozwój zainteresowań jest dla nauczycieli ciekawym rozwiązaniem, aby aktywizować, motywować i zaciekawiać przedmiotem. Redakcja pragnie poznać opinie nauczycieli. Na listy czeka - jak zawsze - pod **mentor@wip.pl**. (Red.)

1. Internetowy Serwis Nauczyciela - z 17.02.2012.

Jak motywować do uczenia się? - Zmienić biurko na fotel

*Biurko zarzucone książkami, zeszytami i mnóstwem innych mniej naukowych przedmiotów. W pomieszczeniu głośnie muzyka, w której trudno usłyszeć własne myśli. Między tym wszystkim siedzący z nogami na biurku nastolatek z **niechęcią wpatrzony w stertę** przed sobą. Co robi? Uczy się. Czy skutecznie, przekona się dopiero w szkole, kiedy nauczyciel zweryfikuje jego wiedzę. Najchętniej uciekłby od tego nużącego obowiązku, bo przecież - jak uważa - większość z tych rzeczy i tak mu się do niczego w życiu nie przyda.*

To jest fragment artykułu Anny KOWALIKOWSKIEJ, **Zmienić biurko na fotel**. („GN” 2012 nr 6, s. 9), który promuje nową metodę uczenia się języków obcych - tzw. metodę SITA. Warto przeczytać! (JPS)

Szkolne projekty nagrodzone

W ramach programu społecznego "Szkoła bez przemocy" dwie szkoły z Koszalina zostały laureatkami konkursu na najlepszy program grantowy. Każda wygrała 2 tysiące złotych (1).

– Będziemy pomagać naszym sąsiadom – deklarują wolontariuszki z Gimnazjum nr 11 oraz ich opiekunka **Beata Piwar**. Na tegoroczną edycję programu grantowego "Szkoły bez przemocy" wpłynęło 600 projektów. Jury wyłoniło 48 najlepszych. Każdy z nagrodzonych projektów otrzyma po 2 tysiące złotych, pieniądze zostaną przeznaczone na realizację projektu. Wśród szkół województwa zachodniopomorskiego nagrody uzyskały trzy szkoły. Dwie z nich to szkoły z Koszalina: **Gimnazjum nr 11** im. Lotników Polskich oraz **Szkoła Podstawowa nr 21** im. Kornela Makuszyńskiego.

Jak dobrze mieć sąsiada

O swoich sąsiadów postanowiło zatroszczyć się koszalińskie Gimnazjum nr 11. Do konkursu został zgłoszony projekt "Po sąsiedzku" wymyślony i opracowany przez Beatę Piwar, szkolnego pedagoga. – Nasz cel to **szerzenie idei wolontariatu**, budzenie wśród gimnazjalistów szacunku do drugiego człowieka, ale także praca nad poprawą wizerunku młodzieży gimnazjalnej w lokalnym środowisku – opowiada B. Piwar. – Projekt adresujemy do uczniów, rodziców, nauczycieli i mieszkańców Koszalina.

Wolontariusze opracowują ulotki, które wkrótce rozniosą mieszkańcom domów położonych w sąsiedztwie szkoły. Najpierw pragną zorientować, jakie są potrzeby.

– Chcemy zaproponować mieszkańcom pomoc – wyjaśnia wolontariuszka Julia Witkowska. – Może to być sprzątanie, pomoc w wyprowadzaniu psa, czytanie książek, robienie zakupów, czy praca na działce.

Uczniowie liczą na to, że mieszkańcy nie pozostaną dłużni.

– Kto wie, może jakaś pani będzie chciała nauczyć nas gotowania, albo szydełkowania, kto inny pomoże nam w lekcjach, albo opowie o swoim ciekawym życiu – dodaje Paulina Gowarzewska.

W marcu wolontariusze wyruszą z pomocą. Do swoich działań zaangażują nauczycieli oraz rodziców. Projekt zakończy wspólny piknik (1).

1. KONIECZNA A., *Szkolne projekty z nagrodami. Gratulujemy!* - gk24.pl - z 19.02.2012.

Artykuł, który warto przeczytać!

Paweł KALINOWSKI, Pozytywna motywacja. Metody i techniki pracy stosowane podczas prowadzenia zajęć z trudną młodzieżą. „Refleksje” 2011 nr 6

Różni nauczyciele pytają, jak pracować z trudną i oburzoną młodzieżą? *Jak skutecznie motywować do uczenia się? Jak pracować z buntującą się młodzieżą?* (2,3). Podobnych pytań jest więcej. To są pytania aktualne, trudne i ważne, bo wydaje się, że bunt młodych i oburzenie rozlewa się. Autor ww. artykułu jest wychowawcą w Schronisku dla Nieletnich w Szczecinie. Pracuje z trudną młodzieżą, więc jego sugestie mogą się przydać innym nauczycielom.

Autor prezentuje kilka istotnych zasad pozytywnego motywowania uczniów, które warto wykorzystać. Są to wybrane metody i techniki pracy stosowane podczas prowadzenia zajęć z trudną młodzieżą. Píše m.in., że ważną zasadą działania jest egzekwowanie konsekwencji wszystkich zachowań nagannych uczniów. Powinno ono być **proporcjonalne do popełnionego wykroczenia**, a jednocześnie **stanowcze i nieuchronne**. Artykuł warto przeczytać! (JPS)

1. KALINOWSKI P., *Pozytywna motywacja. Metody i techniki pracy stosowane podczas prowadzenia zajęć z trudną młodzieżą. „Refleksje” 2011 nr 6*, s. 34-37.

2. SAWIŃSKI J. P., *Jak skutecznie motywować do uczenia się?* „Edunews.pl” – z 02.07.2011.

3. SAWIŃSKI J. P., *Jak pracować z buntującą się młodzieżą?* „Edunews.pl” – z 14.09.2011.

Jak różnić się pięknie? - Projekt uczniów SP nr 21 w Koszalinie

Pragniemy nauczyć nasze dzieci tolerancji i akceptacji wobec odmienności – podkreśla Julita Lachowska, jedna z autorek projektu realizowanego w Szkole Podstawowej nr 21 (1).

Szkoła Podstawowa nr 21 to szkoła integracyjna, w której uczą się dzieci w pełni sprawne oraz ich niepełnosprawni koledzy. – Taka placówka w znacznym stopniu przyczynia się do rozwoju postaw tolerancji u dzieci – podkreśla Julita Lachowska, jedna z autorek nagrodzonego projektu. Ten projekt pt. "Można się różnić – tylko trzeba się różnić pięknie" opracowały wspólnie nauczycielki SP 21: **Violetta Prokopowicz, Matylda Wojciechowska** oraz **Julita Lachowska**.

– Wierzymy, że potrafimy budować w szkole i jej najbliższym otoczeniu atmosferę zrozumienia, akceptacji i szacunku, a dzięki temu przełamywać bariery – mówi Julita Lachowska. – Dzieci, które uczą się tolerancji, uwalniają się od przesądów, stają się bardziej wrażliwe na cudzą krzywdę.

Krystyna Pater, dyrektorka SP 21 podkreśla, że ten program wpisuje się w stały harmonogram pracy szkoły, a dzięki pomysłowości autorek uzupełnia go o nowe, oryginalne elementy. Taką nowością będzie między innymi skrzynka rozstrzygająca problemy, czy skrzynka "Doceniam i dziękuję", gdzie będą gromadzone pozytywne przykłady. Na koniec wielka kapituła złożona z przedstawicieli uczniów, nauczycieli i rodziców zdecyduje, kto dostanie statuetkę roku. Program przewiduje warsztaty dla rodziców. Podczas lekcji wychowawczych uczniowie będą uczyć się pozytywnego myślenia, lepszego rozumienia świata i innych ludzi. Projekt zakończy się wspólnym happeningiem "W jeden dzień dookoła świata", planowany jest m.in. przemarsz ulicą Spasowskiego. Uczniowie ubrani w różnobarwne koszulki, ułożą wielką literę T – jak tolerancja. Realizacja nagrodzonych projektów właśnie się rozpoczyna i potrwa do końca kwietnia. Oba koszalińskim szkołom gratulujemy! (1).

1. KONIECZNA A., *Szkolne projekty z nagrodami. Gratulujemy!* - gk24.pl - z 19.02.2012.

Prace plastyczne dzieci z Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Koszalinie

Co roku od kilku lat w siedzibie CEN w Koszalinie swoje prace plastyczne wystawiają dzieci z Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Koszalinie. Oto jedna z nich.



Wybrana praca plastyczna dziecka z OS-W w Koszalinie (fot. AP)

Kolejny etap programowej reformy

Od września zmiany w liceach i innych szkołach ponadgimnazjalnych. Reforma programowa rozpoczęta w 2009 r. teraz wkracza na kolejny etap edukacyjny. Uczniowie liceów w klasach I. będą realizować jednakowy program, a **od klasy II. rozpoczną specjalizację**. Wybierający przedmioty ścisłe, przedmiotów humanistycznych będą się uczyć w bloku historia i społeczeństwo. Ci, którzy wybiorą klasy humanistyczne - fizykę, chemię, biologię i geografię będą poznawać we wspólnym bloku przyrodniczym.

Choć specjalizacja w liceach nie jest czymś nowym, wprowadzane zmiany budzą wątpliwości nauczycieli, uczniów i ich rodziców. Bo co się stanie, jeśli uczeń, który wybrał przedmioty humanistyczne, będzie chciał zmienić swoją decyzję, ponieważ postanowi studiować medycynę? Czy będzie miał możliwość uzupełnienia przedmiotów ścisłych, np. klasie III? Rozwiązania specjalizacyjne w systemach edukacyjnych innych państw dają taką możliwość. Z uwagi na szczupłość budżetu polska reforma takich sytuacji nie przewiduje.

Na przygotowanie do reformy programowej skarżą się także nauczyciele. Wielu z nich uważa, że nie zostali wystarczająco przygotowani na zmiany, że reforma wkracza, a oni muszą poruszać się po omacku. Z kolei minister Krystyna Szumilas - w wywiadzie udzielonym tygodnikowi *Przegląd* - mówi, że ramowe plany nauczania zostały skonsultowane z grupą dyrektorów szkół ponadgimnazjalnych oraz korygowane podczas szkoleń dla ponad tysiąca dyrektorów w całym kraju, zaś poradnik dla dyrektorów, jak wprowadzać zmiany, jest dostępny na stronach ORE. Czy to jednak wystarcza?

Przygotowanie nauczycieli do zmian to tylko jedna strona medalu. Jak w nowej szkolnej rzeczywistości znajdą się uczniowie, pokaże czas. Dla nich to jeden z etapów do pokonania i nie będą mieć już możliwości go powtórzyć, zacząć raz jeszcze, aby dokonać innego (lepszego) wyboru. Wydaje się więc, że najważniejsza jest elastyczność systemu i otwartość na ewentualne korekty, kiedy już się w nim funkcjonuje. Jednak u nas nie będzie to takie proste.

Jak Państwo jesteście przygotowani na zmiany? Czy potrzeba Wam szkoleń? Czy wiecie, jak radzić sobie z nowymi programami nauczania? Piszcie do nas pod adresem mentor@wip.pl. Jesteśmy gotowi wspomagać Was zarówno krótkimi poradami, obszernymi publikacjami, jak i szkoleniami. Ciekawi też jesteśmy opinii na temat reformy programowej w liceach. Co prawda jest ona faktem, ale i reformy są do reformowania. (1)

1. Internetowy Serwis Nauczyciela - nr 175 z 15.03.2012.

Artykuł, który warto przeczytać!

Mariusz ZAWODNIAK, Czasami zamiast lekcji historii warto odrobić inne lekcje! „Edunews.pl” - z 11.04.2012

--> Oto fragment:

„Gdy przysłuchuję się obecnej dyskusji o nauczaniu historii w szkołach, zwłaszcza tej z udziałem polityków, nie mam wątpliwości, że chodzi w niej o historię właśnie, a nawet konkretne dzieje (ostatnich kilku dziesięcioleci), mam jednak poważne obawy, czy w tej dyskusji chodzi także o edukację, jej losy, a zwłaszcza jej XXI-wieczny kształt.”

(...) To, że szkolnictwo uwikłane jest w politykę, to rzecz dość oczywista, skoro kolejne rządy, i stojące za nimi siły partyjne, przyjmują założenia jakiejś polityki oświatowej – i stają na straży jej realizacji. Nie jest już jednak dla wszystkich zrozumiałym fakt, że niemal zawsze oznacza to przenoszenie na teren szkoły rozmaitych form indoktrynacji czy opresji, do czego akurat lekcje historii nadają się jak żadne inne. Warto i o tym przypominać, choćby po to, by zdawać sobie sprawę, w jakim miejscu, i na jakim etapie, jest zagospodarowywanie obszarów edukacji (...).” Warto przeczytać! (JPS)



Historyczna księga (fot. edunews.pl)

O przedsiębiorczości. Licealisto, czy wiesz, jak zrobić biznes?

W marcu rozpoczął się jego pierwszy etap konkursu dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych (od 12 do 26 marca) pn. **Najlepsze Zajęcia z Przedsiębiorczości**, którego celem jest poszerzenie wiedzy o gospodarce i rynkach finansowych. Jego pierwszy etap polega na przesłaniu odpowiedzi na biznesowe „case study”. Następnie 10 najlepiej ocenionych drużyn z każdego województwa będzie rywalizowało podczas regionalnych eliminacji (2-6 kwietnia). Zwycięzców poznamy podczas gali finałowej 7 kwietnia w Łodzi (szkoła otrzyma zestaw multimedialny).

Do udziału w ubiegłorocznej edycji konkursu zgłosiło się ponad 600 szkół. Jego organizatorami jest Studenckie Forum Business Centre Club, patronat medialny sprawuje m.in. „Głos Nauczycielski”. Więcej informacji jest na stronie: www.najlepsze-zajecia.pl (2). (Red.).

1.KK., *Najlepsze Zajęcia z Przedsiębiorczości. Licealisto, czy wiesz, jak zrobić biznes?* „GN” 2012 nr 10, s. 13.

2.www.najlepsze-zajecia.pl

Dzień przedsiębiorczości

22 marca br. odbyła się 9. edycja projektu „Dzień przedsiębiorczości”, organizowanego przez Fundację Młodzieżowej Przedsiębiorczości przy współpracy Kancelarii Prezydenta RP i pod honorowym patronatem Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego. Program ma charakter ogólnopolski i skierowany jest do uczniów szkół ponadgimnazjalnych.

„Dzień przedsiębiorczości” to program skierowany do uczniów szkół ponadgimnazjalnych, organizowany za pośrednictwem Internetu. Jest projektem sprzyjającym podejmowaniu przez młodych ludzi trafnych decyzji w planowaniu dalszej drogi edukacyjnej i zawodowej.



Jeździectwo - czy na tym można zarobić?
(fot. gk24)

Poprzez udział w programie uczniowie mają możliwość:

- odbycia kilkugodzinnych praktyk w wybranym miejscu pracy,
- zweryfikowania swoich wyobrażeń o wymarzonym zawodzie,
- pozyskania informacji o wykształceniu, umiejętnościach czy predyspozycjach niezbędnych do wykonywania danego zawodu,
- doświadczenia związku pomiędzy wykształceniem a karierą zawodową,
- zapoznania się z organizacją i zarządzaniem firmą (1).

1.www.edupress.pl - z 18.03.2012

Pomysł na projekt - „Jestem VIDEO korepetytorem”

Rodzaj projektu: indywidualny

Temat projektu: „**Jestem VIDEO korepetytorem**”

I. Cele - uczniowie:

- _ Poznają pojęcia z wybranego przez siebie działu matematyki
- _ Poznają metody i sposoby nauki matematyki
- _ Nabywają umiejętności technologiczne i dydaktyczne
- _ Doskonalą umiejętności współpracy w grupie, uczenia się i uczenia innych
- _ Doskonalą umiejętność prezentowania wyników swojej pracy na matematyka.booo.pl

II. Źródła informacji: GWO „Matematyka z plusem”, Internet



Młodzież Gimnazjum nr 3 w Wałcu podczas występu „Młodzi artyści rodzicom” (fot. Arch. G-3)

III. Zadania:

- _ Zapoznanie z możliwościami tworzenia filmu (Windows Movie Maker) (CamStudio);
- _ Zapoznanie z zagadnieniami matematycznymi wybranego tematu
- _ Pozyskiwanie materiałów do przygotowywanego projektu
- _ Przygotowanie materiałów do prezentacji
- _ Przygotowanie i nagranie własnego projektu w formie filmu
- _ Umieszczenie własnego filmu na www.youtube.com (właściwe otagowanie filmu);
- _ Umieszczenie filmu na www.matematyka.booo.pl w dziale **Video Korepetycje Uczniów**

Pomysł na projekt - „Jestem VIDEO korepetytorem” - cd.

IV. Sposoby realizacji:

- _ Ustalenie zasad pracy w zespole;
- _ Wybranie zestawu zadań do realizacji;
- _ Poszukiwanie informacji na temat wybranych zagadnień matematycznych;
- _ Omówienie sposobu prezentacji materiału dydaktycznego;
- _ Przygotowanie własnego projektu na film;
- _ Zrealizowanie korepetycyjnego filmu wideo;
- _ Opublikowanie filmu na stronie **matematyka.booo.pl**;
- _ Omówienie pracy na forum.

V. Harmonogram

- _ Wrzesień – poinformowanie uczniów o projekcie,
- _ Październik - opracowanie scenariusza projektu,
- _ Listopad – zebranie informacji potrzebnych do projektu,
- _ Grudzień – przygotowanie filmu i jego opublikowanie,
- _ Styczeń – prezentacja pracy.

VI. Konsultacje

Uczniowie są zobowiązani do trzech konsultacji z nauczycielem (26 września, 17 października, 5 grudnia). W razie potrzeby konsultują się z nauczycielem w wyznaczonym przez niego terminie.

VII. Ocena projektu

Lp.	Kryteria oceny prezentacji	Liczba punktów
1	Wykonanie zadań w terminie	0-3
2	Realizacja zadań	0-6
3	Pomysł na film (filmy, animacje, prezentacje itp.)	0-3
4	Montaż filmu (spójność obrazu i dźwięku)	0-2
5	Osadzenie filmu na WWW i prawidłowe otagowanie	0-2
--	Razem max:	16

Opiekun projektu: Mariusz Kuśnierczak

Niezliczone są żarty na temat tych, którzy „chcieliby, a boją się”.
Tymczasem nie jest to tylko godna politowania słabość ludzka,
którą jednym ruchem można zastąpić stanowczością.

(Wiesław Łukaszewski 2011)

Dziecko w środowisku multimediiów - konferencja

W marcu 2012 r. Centrum Edukacji Nauczycieli w Koszalinie zorganizowało dla nauczycieli wychowania przedszkolnego i edukacji wczesnoszkolnej konferencję ***Dziecko w środowisku multimediiów***. Otrzymała się ona **3 marca 2012** roku w siedzibie CEN w Koszalinie. W programie konferencji były 2 wykłady i dyskusja:

1/ **Dziecko w środowisku multimediiów** - dr Stanisław Sokołowski z Politechniki Koszalińskiej;

2/ **Edukacja dzieci z widokiem na przyszłość** - Magdalena Rubaj, współautorka Multibooka.

Nauczycielską dyskusję prowadził dr Stanisław Sokołowski. Głównym jej organizatorem była Irena Żywno - konsultantka, kierownik Pracowni Edukacji Elementarnej (...), specjalistka ds. wychowania przedszkolnego i nauczania początkowego CEN w Koszalinie.

Media w edukacji - zagrożenia czy szanse?

CEN zaprasza także wszystkich zainteresowanych nauczycieli na konferencję "Media w edukacji - zagrożenia czy szanse?", która odbędzie się **21 kwietnia 2012 r. o godz. 10.00** w siedzibie CEN w Koszalinie, ul. Ruszczyca 16. W programie:

1. Szanse i zagrożenia wychowawcze związane z nowymi mediami - dr Jacek Pyżalski, wykładowca akademicki, mediator sądowy, autor książek „Agresja elektroniczna wśród dzieci i młodzieży” i „Agresja elektroniczna i cyberbullying jako nowe ryzykowne zachowania młodzieży”;

2. Kino w szkole - jak uczyć i wychowywać za pomocą filmów fabularnych? - Dawid Bałtowski, psycholog, autor książek „Jak oglądać filmy z młodzieżą?” i „Film fabularny w psychoterapii, terapii, profilaktyce”.

Po wykładach odbędą się spotkania z prowadzącymi w mniejszych grupach. Głównym organizatorem jest Anna Walkowiak - konsultantka, kierownik Pracowni Humanistycznej CEN w Koszalinie.

Uczeń twórczy i zdolny a praktyka szkolna - konferencja

Centrum Edukacji Nauczycieli w Koszalinie organizuje dla nauczycieli różnych przedmiotów konferencję ***Uczeń twórczy i zdolny a praktyka szkolna***. Odbędzie się ona **19 maja 2012** roku w siedzibie CEN w Koszalinie, sala 11. Początek o godzinie **9:00**. Zainteresowanych nauczycieli prosimy o zapisy drogą elektroniczną **do 25 lutego 2012 r.** W programie konferencji przewidziano wykłady, warsztaty i dyskusję.

1/ **Aby nie gubić zdolności - jak rozwijać różnorodne uzdolnienia uczniów?** Teresa Kosiarek z ORE w Warszawie, b. redaktorka naczelna „TRENDY”, koordynatorka projektu „Opracowanie i wdrożenie kompleksowego systemu pracy z uczniem zdolnym”;

2/ **Kształcenie uczniów zdolnych w polskiej edukacji** - dr Agnieszka Hłobił, PK w Koszalinie.

Głównym organizatorem konferencji jest Teresa Ogniewska, konsultantka ds. wychowania CEN w Koszalinie.

O programie eduSensus - Uczeń zdolny i wspólne odkrywanie talentów

Wychodząc naprzeciw licznym zapytaniom płynącym ze strony nauczycieli, firma Young Digital Planet stworzyła wyjątkowy produkt – **eduSensus Uczeń zdolny**. Jest on skierowany do pedagogów pracujących z dziećmi z klas I–III szkół podstawowych, którzy pragną w skuteczny sposób urzeczywistniać idee indywidualizacji nauczania.

Prezentowany program umożliwia prowadzenie **zajęć dodatkowych z uczniami zdolnymi metodą projektu edukacyjnego**, dzięki czemu wspomaga rozwój predyspozycji i uzdolnień najmłodszych. Dzieci zostają wprowadzone w świat odkryć i eksperymentów przez niezwykle postać przewodnią programu – profesora WiemBoWiem, który w atrakcyjny dla dzieci sposób motywuje do pilnej nauki.

Poszczególne części składowe programu **eduSensus Uczeń zdolny** mają za zadanie:

- stymulowanie ciekawości poznawczej,
- kreowanie i uwzględnianie alternatywnych możliwości wyboru,
- formułowanie hipotez, projektowanie, decydowanie o wyborze sposobu postępowania,
- rozwijanie kompetencji abstrahowania, wnioskowania i dedukowania,
- rozwijanie myślenia strategicznego,
- naukę współdziałania w grupie (wspólne przygotowywanie projektów),
- stymulację zaradności, życiowego sprytu i przedsiębiorczości.

W skład programu **eduSensus Uczeń zdolny** wchodzi następujące elementy:

- innowacyjne i nowoczesne zasoby multimedialne,
- karty pracy,
- przewodnik dla nauczycieli,
- narzędzia tradycyjne, np. komplet szachów wraz z instrukcją gry,
- motywujące nagrody dla dzieci,
- dodatkowe aplikacje: e-Sudoku (ćwiczenia wspomagające pracę z uczniem zainteresowanym liczeniem) oraz e-Mandale (ćwiczenia wspomagające zajęcia artystyczne i relaksacyjne).

Dodatkowo produkt pozwala na skuteczną realizację wybranych założeń programu „**Indywidualizacja procesu nauczania i wychowania uczniów klas I–III szkół podstawowych**”. Ważnym i ciekawym elementem programu eduSensus Uczeń zdolny jest doskonale **narzędzie edytorskie**, które wizualizuje wyniki pracy uczniów nad projektem w formie komiksu lub krótkiej udźwiękowionej prezentacji. Ogromna swoboda twórcza, jaką oferuje aplikacja, czyni z każdej prezentacji wyjątkowe dzieło! To również element wpływający na zaangażowanie najmłodszych, którzy wyniki swej pracy będą mogli publikować i podziwiać na dedykowanej stronie internetowej – www.WiemBoWiem.pl. (1).

Organizatorzy zapewniają, że eektem tak prowadzonych zajęć jest nie tylko radość z własnych dokonań, ale także mobilizacja do bardziej intensywnej pracy. Warto próbować! (JPS).

1. www.WiemBoWiem.pl.

7 nowości edukacyjnych czekających nas w 2012 roku

W styczniu odbyły się BETT SHOW 2012 w Londynie. To największe wydarzenie dotyczące technologii edukacyjnych w Europie. Tegoroczna edycja przyniosła zapowiedź kolejnych nowinek z branży. Ponieważ ogrom tego, co można było zobaczyć, jest w zasadzie nie do opisanego, postaramy się o to, żeby wyznaczyć trendy i tendencje, jakie czekają branżę edukacyjną w 2012 roku.

1. Grywalizacja – nauka za pomocą gier komputerowych

Każdy materiał do nauczania się można już przedstawić za pomocą gry. Czy to chodzi o naukę języków, czy matematyki. Zawsze zamiast testów możemy dać uczniom pograć w grę, zdobywać odznaczenia zamiast ocen, ścigać się z rówieśnikami. Dzięki temu uczniowie grając na komputerze będą przygotowywać się do klasówki, lub odrabiać zadanie domowe.

2. Ultrabooki – jeszcze fajniejsze notebooki

Po raz pierwszy dla edukacji zaproponowano Ultrabooki™. Są to ultralekkie, ultracienkie komputery. Mają też istotną zaletę dla edukacji – mogą pracować na baterii do 7-8 godzin, co pozwala na wykorzystanie ich w codziennych zastosowaniach w klasie. Są przy tym znacznie szybsze i wydajniejsze od netbooków.



Wystawa nowości na BETT SHOW 2012 w Londynie (fot. K. Wojewodziec)

3. Aplikacje mobilne

Coraz więcej uczniów ma smartfony. Trudno, by tej okazji nie wykorzystali projektanci aplikacji. Jak grzyby po deszczu wyrosły nie tylko aplikacje do indywidualnej nauki, np. powtarzania słówek z języka obcego, ale także do nauki w klasie, np. pomiarów fizycznych.

7 nowości edukacyjnych czekających nas w 2012 roku - cd.

4. iPady i tablety jako mobilne pracownie

Jak co roku uwagi przyciągało stoisko firmy Apple, gdzie pełni pasji pracownicy prezentowali jak można wykorzystać iPada w szkole. Na przykład do tworzenia filmów, muzyki oraz wykorzystania Internetu. Prezentowano też urządzenia, dzięki którym w małą szafkę włożyć i naładować można kilkanaście takich urządzeń.

5. Tworzenie animacji komputerowych i gier przez uczniów

Okazuje się, że tworzenie animacji i gier może być proste. Na tyle proste, że nawet młodzież może się tym zainteresować. Możliwe jest składanie prostych animacji, programów, a nawet gier. Umożliwiają to specjalne programy, do zainstalowania na każdym komputerze. Prezentowano też gadżety, dzięki którym ilustracje i zabawki można łatwo zamienić w animowane filmy.



Wystawa nowości na BETT SHOW 2012 w Londynie (fot. K. Wojewodzik)

6. Stoły dotykowe

Płaskie, dotykowe powierzchnie osiągnęły cenę akceptowalną przez szkoły. Pierwsze zastosowania można zacząć już u 3-latków. Niskie stoliki z kolorowymi grammi przyciągały tłumy nauczycieli. Te większe można zastosować do dowolnych prezentacji dla starszych uczniów.

7. Nauka WF z komputerem

Tłumy nauczycieli znalazły się też na prezentacjach mat interaktywnych, które fenomenalnie sprawdzają się do ćwiczenia fitness i tańca dla młodzieży. Wciąż jednak trudno znaleźć zastosowanie dla całej klasy na WF, bez konieczności kupowania kilkunastu urządzeń.

Krzysztof Wojewodzik - autor e-podręcznika internetowego (webooka),
założyciel i prezes zarządu funenglish.pl

Koszalińskie Orły 2011

Prezydent Piotr Jedliński zaprosił do ratusza parlamentarzystów, samorządowców, szefów miejskich instytucji i spółek, przedstawicieli świata kultury, nauki i mediów. Była to okazja do podsumowania roku, przybliżenia planów miasta na najbliższą przyszłość oraz **wyróżnienia przez prezydenta osób i instytucji**, które przyczyniły się do promocji Koszalina oraz wyróżniły się w działaniach społecznych, kulturalnych, edukacyjnych czy gospodarczych (1).

Wśród wyróżnionych „Koszalińskim Orłem 2011” są:

1/ I Liceum Ogólnokształcące im. Stanisława Dubois



Uczniowie I LO - laureaci konkursu na „Najlepsze prezentacje programu Comenius” (fot. Arch. I LO)

I Liceum Ogólnokształcące im. Stanisława Dubois otrzymało wyróżnienie - „za utrzymanie najwyższego poziomu edukacji i realizacji idei szkoły sukcesu”. Uczniowie liceum zdobywają wiele wyróżnień i czołowych miejsc w olimpiadach przedmiotowych, co jest wynikiem bardzo dobrej pracy nauczycieli, współpracy z rodzicami i warunków stworzonych w szkole dla rozwijania zdolności młodzieży;

2/ Jarosław Barów i Jarosław Loos - współwłaściciele Teatru Variete Muza działającego w Koszalinie od 2009 roku. W uzasadnieniu podkreślono przygotowanie (wspólnie z Nowym Teatrem w Słupsku) musicalu *Kabaret* oraz fakt, że „teatr doskonale wpisał się w środowisko kulturalne Koszalina”;

3/ Andrzej Kłujso

- trener, który od wielu lat propaguje w Koszalinie wśród dzieci i młodzieży wschodnie sztuki walki (karate, kyokushin). Jego zawodnicy zdobyli 4 medale na Otwartych Mistrzostwach Europy w Warnie (Bułgaria), a w Pucharze Polski zdobyli medal złoty i brązowy.

Andrzej Kłujso - jest także laureatem Gali Koszalińskich Laurów Sportu 2011;



V Festiwal Sztuki i Sportów Walki - Koszalin 2011 (fot. www.gk24.pl)

4/ Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych i Budowlanych Infrabud - za „20 lat nieprzerwanej działalności na rynku, dynamiczny rozwój i ekspansję na zewnątrz Koszalina” (1) - JPS.

1. Red. *Koszalińskie Orły 2011*. „Miesięcznik. Pismo Społeczno-Kulturalne” 2012 nr 2-3, s. 80.

O projekcie „PRZYRODO NIE ZNIKAJ!”

Rozpoczął się nabór szkół do projektu „PRZYRODO NIE ZNIKAJ! – promowanie bioróżnorodności i ochrony przyrody poprzez realizację programów edukacyjnych dla dzieci i młodzieży”. Projekt współfinansowany przez Unię Europejską z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013.

Związek Miast i Gmin Dorzecza Parsęty w Karlinie zaprasza szkoły podstawowe, gimnazja oraz szkoły ponadgimnazjalne do udziału w projekcie „**PRZYRODO NIE ZNIKAJ!** - promowanie bioróżnorodności i ochrony przyrody poprzez realizację programów edukacyjnych dla dzieci i młodzieży” w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego. Projekt realizowany będzie w Ośrodku Edukacji Ekologicznej w Lipiu, który jest jednostką budżetową Związku.

W ramach projektu przeprowadzone zostaną 4-dniowe warsztaty z zakresu promowania bioróżnorodności oraz Europejskiej Sieci Obszarów NATURA 2000. Na potrzeby zajęć zostaną zakupione laptopy, tablica multimedialna, które posłużą do rozpoznawania zagrożonych gatunków roślin i zwierząt, rozpoznawania obszarów chronionych, przyporządkowywania gatunków roślin i zwierząt do obszarów ich występowania. Nowa forma nauczania ma wpłynąć na większą efektywność przekazywanej wiedzy i chęci nauki o otaczającej przyrodzie. Utworzona będzie **Izba Bioróżnorodności**, w której znajdowały się będą tablice gatunkowe, tropy zwierząt, okazy gatunków zagrożonych. W trakcie pobytów prowadzone będą również zajęcia laboratoryjne oraz analizowany wpływ zanieczyszczeń na zagrożone gatunki roślin i zwierząt.

Pobyt dzieci i młodzieży w liczbie **osób 30 + 3 opiekunów** w Ośrodku będzie przebiegał w oparciu o przygotowany dokładny harmonogram pobytu, obejmujący m.in.:

- a) wycieczki piesze, rowerowe wytyczonymi ścieżkami przyrodniczymi, pobieranie próbek do badań laboratoryjnych,
- b) zajęcia laboratoryjne,
- c) zajęcia stacjonarne w sali komputerowej i Izbie Bioróżnorodności,
- d) wyjazd do Ogrodów „Hortulus” w Dobrzycy,
- e) wycieczka do Wolińskiego Parku Narodowego.

Ogólnym celem projektu jest zwiększenie świadomości wśród dzieci i młodzieży na temat ochrony środowiska przyrodniczego oraz ochrony bioróżnorodności. **W ramach projektu zapewniamy:**

1. Organizację warsztatów z zakresu edukacji ekologicznej dla 30-osobowej grupy dzieci + 3 opiekunów i młodzieży zgłoszonej przez Szkołę uczestniczącą w projekcie (wycieczki piesze, rowerowe wytyczonymi ścieżkami przyrodniczymi; zajęcia laboratoryjne; zajęcia stacjonarne w Sali komputerowej i Izbie Bioróżnorodności.
2. Zapewnienie bezpłatnego wyżywienia dla 30-osobowej grupy dzieci i młodzieży oraz 3 opiekunów zgłoszonych przez Szkołę w terminie określonym w programie pobytu.
3. Zapewnienie bezpłatnego nocleg dla 30-osobowej grupy dzieci i młodzieży oraz 3 opiekunów zgłoszonych przez Szkołę w terminie określonym w programie pobytu.
4. Sfinansowanie w 100 % kosztów transportu uczestników warsztatów edukacyjnych i ich opiekunów do Ogrodów Tematycznych Hortulus w Dobrzycy oraz Wolińskiego Parku Narodowego.
5. Sfinansowanie w 100 % kosztów zakupu biletów wstępu dla 30-osobowej grupy dzieci i młodzieży oraz 3 opiekunów zgłoszonych przez Szkołę do Ogrodów Tematycznych Hortulus w Dobrzycy i Wolińskiego Parku Narodowego.

--> Formularz zgłoszeniowy oraz umowa znajduje się poniżej na liście plików do pobrania.
Informacji o projekcie udziela kierownik projektu **Monika Cagowska tel. 94/ 311 35 49.** (Red.)

--> PROBLEMY SZKOLNEJ PROFILAKTYKI

Gdy uczeń sięga po papierosy, alkohol...

Niedawno wybuchł w naszym kraju problem dopalaczy. Nagle wszyscy zaczęli interesować się tą grupą środków psychoaktywnych¹. W mediach zrobiło się głośno, władze oświatowe nakazały prowadzenia w szkołach działań związanych z uświadamianiem uczniom szkodliwości używania dopalaczy. Teraz w mediach na ten temat ucichło. Czy to znaczy, że już problem został rozwiązany, bo zlikwidowano legalną sprzedaż? Dużo, dużo wcześniej głośno było o narkotykach. Teraz praktycznie nie mówi się na ten temat, jakby nasza młodzież nie sięgała po te substancje. A wiemy, że tak nie jest.

Niepokojący jest również znaczny wzrost używania przez młodzież legalnych i nielegalnych środków psychoaktywnych oraz obniżanie się wieku inicjacji. Coraz młodszy ludzie po nie sięgają. Im szybciej rodzice, szkoła podejmą działania, tym lepiej. Teoria „substancji torujących drogę” D. Kandela pozwoliła na sformułowanie ważnych wskazań profilaktycznych:

- 1/ w profilaktyce kluczowe znaczenie ma rozpoczynanie działań przed inicjacją, tj. w wieku 10 – 12 lat;
- 2/ angażowanie się dzieci w używanie substancji psychoaktywnych ma charakter fazowy: słabsze alkohole → mocniejsze alkohole i papierosy → marihuana → inne narkotyki lub leki o działaniu psychoaktywnym;
- 3/ zapobieganie używaniu substancji z „wcześniejszych faz” (alkohol, papierosy) zmniejsza ryzyko sięgania po substancje z „następnych faz”.

Co robić, by ustrzec młodych ludzi przed eksperymentowaniem? Co robić, gdy uczeń już sięga po papierosy, alkohol lub inne substancje psychoaktywne?



amfetamina - źródło: www.bialystok.policja.gov.pl



LSD - źródło: talk.hyperreal.info

Odpowiedzi na te pytania tkwią w szeroko zakrojonej profilaktyce prowadzonej na terenie szkoły. Jednym z programów profilaktycznych, który chciałabym przedstawić, jest **Szkolna interwencja profilaktyczna**. Opracowany został przez zespół specjalistów w Instytucie Psychiatrii i Neurologii w Warszawie w Pracowni Profilaktyki Młodzieżowej „Pro-M”. Znalazł się w bazie wyselekcjonowanych programów profilaktycznych z europejską rekomendacją - EDDRA² do wykorzystania przez placówki oświatowe. **Szkolna interwencja profilaktyczna** dotyczy zapobiegania zachowaniom ryzykownym młodzieży szkolnej. Celem tego programu jest przygotowanie szkoły i nauczycieli do podejmowania działań wobec uczniów sięgających po substancje psychoaktywne. Obejmuje dwa etapy szkolenia: szkolenie całej rady pedagogicznej i 12-godzinne warsztaty dla wybranych nauczycieli, podczas których przygotowują się do prowadzenia rozmów interwencyjnych z uczniem i rodzicami oraz sporządzania i monitorowania kontraktu.

¹ Środki psychoaktywne – substancje pochodzenia roślinnego lub syntetyczne, które ludzie używają by doraźnie wpłynąć na swoje samopoczucie i kondycję psychiczną a czasem fizyczną

² EDDRA /Exchange on Drug Demand Reduction Action / Głównym celem programu EDDRA jest upowszechnienie informacji na temat programów ograniczania popytu na narkotyki realizowanych w krajach Unii Europejskiej

Gdy uczeń sięga po papierosy, alkohol... - cd.



grzyby halucynogenne - źródło: forum.haszysz.com

Interwencja jest pomocna w planowaniu wsparcia dla uczniów okazjonalnie sięgających po alkohol, papierosy, narkotyki oraz sporadycznie nieprzestrzegających innych zasad szkolnych, np. wagary. A jak to wygląda w praktyce? Co należy zrobić? -

- 1. Opracować szkolną procedurę postępowania w sytuacji używania lub podejrzenia o używanie substancji.**
- 2. Wprowadzić do statutu lub regulaminu przyjętą procedurę.**
- 3. Zapoznać z procedurą rodziców i uczniów.**
- 4. Prowadzić systematyczne działania profilaktyczne.**
- 5. Konsekwentnie przestrzegać procedury we wszystkich sytuacjach związanych z łamaniem zasad szkolnych.**

Przebieg interwencji wobec ucznia ma pewien ustalony schemat. Jeżeli stwierdzamy lub podejrzewamy, że uczeń sięga po środki psychoaktywne:

1. niezwłocznie przeprowadzamy rozmowę z uczniem, podczas której diagnozujemy dokładnie problem, udzielamy porady na temat szkodliwości danej substancji oraz informujemy o konieczności spotkania z rodzicami;
2. spotykamy się z rodzicami ucznia, udzielamy również im porady i wspólnie opracowujemy kontrakt, który ma motywować dziecko do zmiany zachowania;
3. trzecim elementem interwencji jest wspólna rozmowa z uczniem i rodzicami oraz podpisanie kontraktu;
4. ostatni, chyba najtrudniejszy element, to monitorowanie kontraktu, wymiana informacji między szkołą a rodzicami.

O tym, jakie są oznaki używania środków odurzających, które można zaobserwować u dziecka; jak opracować szkolną procedurę, jak rozmawiać z uczniem i rodzicami czy jak napisać i monitorować kontrakt nauczymy się, jak wcześniej wspomniałam, podczas rady i warsztatów prowadzonych przez uprawnionych instruktorów. Pełna lista specjalistów znajduje się na stronie Ośrodka Rozwoju Edukacji /ORE/ www.ore.edu.pl. W naszym województwie zachodniopomorskim, jak do tej pory, jedynym instruktorem jest autorka tego artykułu. Prowadzi szkolenia i warsztaty. Zainteresowanych dyrektorów, pedagogów, nauczycieli zaprasza do współpracy.

Teresa Ogniewska - konsultant CEN

Jak działać, gdy uczeń przyszedł do szkoły pod wpływem alkoholu?

Niedawno ISN w cyklu „Z życia wzięte” napisało:

Wydarzyło się - Kilku uczniów gimnazjum weszło na dyskotekę szkolną będąc pod wpływem alkoholu. Gdy dyżurujący nauczyciel zorientował się, że uczniowie są nietrzeźwi, zakończył zabawę, a winnych uczniów zgromadził w jednej sali i zadzwonił do ich rodziców, by osobiście odebrali dzieci. Następnego dnia wychowawca z dzielnicowym i pedagogiem spisali relacje uczniów dotyczące miejsca zakupu alkoholu, osoby sprzedającej oraz miejsca, w którym pili. Uczniowie się pod tym podpisali. Ponieważ byli niepełnoletni, dyrektor szkoły po otrzymaniu od wychowawcy i pedagoga informacji, wystąpił do Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych z zawiadomieniem o naruszeniu ustawy o wychowaniu w trzeźwości i wnioskiem o wyciągnięcie konsekwencji w stosunku do pracowników sklepu, w którym sprzedano alkohol nieletnim. Dzielnicowy oficjalnie zgłosił ten fakt i uczniowie zostali wezwani jako świadkowie w sprawie przeciw sklepowi. Dodatkowo komendant policji wystąpił do sądu dla nieletnich o zajęcie się sprawą. Zgodnie ze statutem szkoły uczniowie zostali ukarani naganą dyrektora z równoczesnym zakazem udziału w imprezach szkolnych do końca roku szkolnego. Czy wychowawca i dyrektor postąpili prawidłowo?

Działania właściwe, ale nie wszystkie...

Nauczyciel pełniący dyżur podczas dyskoteki nie powinien być jej kończyć przed czasem, gdyż pozostali uczniowie zostali wypuszczeni do domu bez opieki. Inne działania nauczyciela odpowiedzialnego za opiekę podczas szkolnej imprezy były prawidłowe. Przesłuchania na policji, rozmowy z kuratorem, przychodzące do domu pisma z sądu skutecznie zniechęciły uczniów do takich zachowań. Szybka decyzja wychowawcy i dyrekcji oraz zaangażowanie do działań policji sprawiły, że uczniowie ponieśli konsekwencje swojego czynu, zaś handlowcy, którzy sprzedali alkohol nieletnim zostali zgodnie z prawem ukarani.

Uczeń pod wpływem alkoholu - prawidłowe postępowanie - Nauczyciel:

1. Powiadamia wychowawcę klasy;
2. Odizolowuje ucznia od reszty klasy. Ze względów bezpieczeństwa nie pozostawia go samego - stwarza warunki, w których nie będzie zagrożone jego życie ani zdrowie.
3. Wzywa lekarza w celu stwierdzenia **stanu trzeźwości**, ewentualnie udzielenia pomocy medycznej.
4. Zawiadamia dyrektora szkoły oraz rodziców/opiekunów, których zobowiązuje do niezwłocznego odebrania ucznia ze szkoły. Jeśli rodzice/opiekunowie odmówią odebrania dziecka, o pozostaniu ucznia w szkole czy przewiezieniu do placówki służby zdrowia, albo przekazaniu go do dyspozycji funkcjonariuszom policji decyduje lekarz, po ustaleniu aktualnego stanu zdrowia ucznia i w porozumieniu z dyrektorem szkoły/placówki.
5. Dyrektor szkoły zawiadamia najbliższą jednostkę policji, gdy rodzice ucznia będącego pod wpływem alkoholu odmawiają przyjęcia do szkoły, a jest on agresywny, bądź swoim zachowaniem daje powód do zgorszenia albo zagraża życiu lub zdrowiu innych osób. W przypadku stwierdzenia stanu nietrzeźwości, policja ma możliwość przewiezienia ucznia do izby wytrzeźwień, albo do policyjnych pomieszczeń dla osób zatrzymanych - na czas niezbędny do wytrzeźwienia (maksymalnie do 24 godzin). O fakcie umieszczenia zawiadamia się rodziców/opiekunów oraz sąd rodzinny, jeśli uczeń nie ukończył 18 lat.

Uwaga!

Jeśli powtarzają się przypadki, w których uczeń (przed ukończeniem 18 roku życia) znajduje się pod wpływem alkoholu na terenie szkoły, to dyrektor szkoły ma obowiązek powiadomienia o tym policji (specjalisty ds. nieletnich) lub sądu rodzinnego (1).

Jolanta Smuniewska, Jolanta Milczuk-Walczewska - wizytatorki Kuratorium Oświaty w Warszawie

1. Źródło: Z życia wzięte: Jak działać, gdy uczeń przyszedł do szkoły pod wpływem alkoholu? - ISN z listopada 2011.

ARTYKUŁ, KTÓRY WARTO PRZECZYTAĆ!

Stefania ELBANOWSKA-CIEMUCHOWSKA, *Jak motywować uczniów do związania przyszłości z naukami ścisłymi?* „Przegląd Oświatowy” 2012 nr 3, s. 8

Autorka przywołuje wniosek z dyskusji: *Pomóc zrozumieć związek nauki z życiem i pozwolić eksperymentować!* Jest to konkluzja debaty pn. „Barometr edukacyjny Bayer”, zorganizowanej na Politechnice Warszawskiej w listopadzie ub.r. Punktem wyjścia dyskusji przedstawiciele nauki, mediów i biznesu były wyniki badań „Barometr edukacyjny Bayer”. Wykazały one, iż licealiści wprawdzie uczą się przedmiotów ścisłych, ale nie przepadają za nimi. W badaniach licealiści wskazali na języki obce jako ulubiony przedmiot. Nauki ścisłe są filarem, na którym opiera się cywilizacja - mówił prof. Robert Hołyst, dyrektor Instytutu Chemii Fizycznej PAN. - Jeżeli uczniowie lubią języki obce, to fizyka, matematyka i chemia to są właśnie swego rodzaju języki obce, a naukowcy - to tłumacze, którzy uczą jak z nich korzystać.

Pierwsze fascynacje przedmiotem można kształtować już od najwcześniejszych lat życia. Albert Einstein wspominał, jak ogromne wrażenie zrobił na nim magnes, który zobaczył jako dziecko. Oddziaływanie na emocje człowieka bardziej skuteczne jest w młodszym wieku szkolnym i wcześniej. Do takich przeżyć uczeń wraca, to są początki budzących się zainteresowań (2)

W artykule podjęte są 4 zagadnienia:

- 1/ Praca nad rozwojem myślenia - Bardzo słusznie, bo trzeba: „Po pierwsze myślenie! (3);
- 2/ Praca nad rozwojem motywacji ucznia - Słusznie, bo rozwój nie może być słowem zapomnianym! (1);
- 3/ Praca nad przygotowaniem nauczycieli przedmiotów ścisłych - Tu ważne są rady autorki dla nauczycieli;
- 4/ Rola rodziców w kształtowaniu zainteresowań naukami ścisłymi. Warto przeczytać! (JPS)

1. JANICKI P., *Rozwój - słowo zapomniane?* „Dyrektor Szkoły” 2008 nr 7, s. 21-23.

2. ELBANOWSKA-CIEMUCHOWSKA S., *Jak motywować uczniów do związania przyszłości z naukami ścisłymi?* „Przegląd Oświatowy” 2012 nr 3, s. 8.

3. SAWIŃSKI J. P., *Po pierwsze – myśleć!* „SEDNO – Magazyn Dyrektora Szkoły” 2010 nr 7, s. 34-35.



Praca plastyczna dziecka z OS-W w Koszalinie (fot. AP)

Zabawy z kolorami - scenariusz

Cele ogólne:

- kształcenie umiejętności klasyfikowania przedmiotów według jednej cechy (koloru),
- uważne słuchanie i rozumienie słownych poleceń nauczycielki,
- rozwijanie spostrzegawczości i umiejętności skupienia uwagi,
- właściwe wykonanie rysunku,
- utrwalenie nazw 4 podstawowych kolorów.

Cele operacyjne - Dziecko potrafi:

- rozpoznać i nazwać 4 podstawowe kolory: żółty, niebieski, zielony, czerwony,
- samodzielnie odpowiedzieć na pytanie i wykonać polecenie,
- właściwie zachowywać się podczas zajęć i aktywnie uczestniczyć w nich,
- samodzielnie wykonać kolorową pracę plastyczną.

Środki wspomagające działania: 3 ilustracje (dowolny obrazek we właściwych kolorach, w niewłaściwych kolorach oraz w kolorze szarym), klocki w 4 kolorach i 4 pojemniki z oznaczeniem kolorów, 4 materiały (chusty, bądź ręczniki w 4 kolorach), krążki w 4 kolorach dla wszystkich po jednym, rysunki dla dzieci w dwóch wersjach.

Przebieg zajęcia

Wstęp: Nauczycielka pokazuje 2 obrazki (przedstawiające to samo) pierwszy: we właściwych kolorach, drugi w niewłaściwych.

- Kto mi wskaże obrazek pokolorowany właściwie?

Następnie nauczycielka pokazuje obrazek w szarych kolorach.

- Jak myślicie, który z nich jest ładniejszy? (Dzieci wskazują obrazek kolorowy)
- Dlaczego wybraliście ten właśnie obrazek?
- Co takiego jest potrzebne, żeby obrazek był ładny? (kolory)

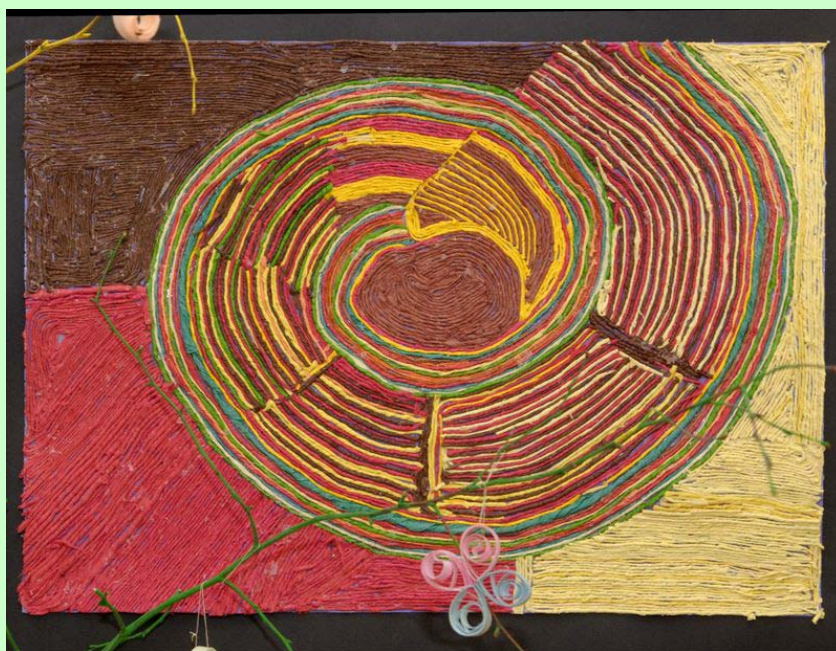
Rozwinięcie

- Jeżeli uważacie, że kolory są ważne - to, kto mi wymieni kolory, jakie zna?
-Widzę, że bardzo dobrze znacie kolory to myślę, że poradzicie sobie z powkładaniem klocków do odpowiednio oznaczonych pojemników.
- Kto ma coś żółtego (zielonego, niebieskiego, czerwonego)? Niech wstanie.
- Co w naszej sali jest tego koloru?
- Budowanie zielonej wieży przez dzieci (nauczycielka podaje klocki, myli się podając inny kolor).
- Nauczycielka siada na dywanie (ma przygotowane 4 chusty, w 4 kolorach) i mówi:
Trawa rośnie na łące, jest miękka, mokra i... (zielona) – nauczycielka rozkłada zieloną chustę.
Kto przyjdzie i położy na niej coś zielonego?
Świeci słońce, grzeją słoneczne promyki. Słońce jest...(żółte).
Nauczycielka rozkłada żółtą chustę. Kto przyjdzie i położy na niej coś żółtego?
Pomidor jest smaczny, zdrowy i jest... (czerwony). Nauczycielka rozkłada czerwoną chustę. Kto przyjdzie i położy coś czerwonego?
Niebo jest wysoko, jest piękne wiosną i latem i jest...(niebieskie). Nauczycielka rozkłada niebieską chustę. Kto przyjdzie i położy coś niebieskiego?

Zabawy z kolorami - scenariusz - cd.

Zabawa ruchowa

Nauczycielka sadza dzieci w kole. Przed każdym dzieckiem kładzie kolorowy krążek (w 4 kolorach). Prosi, aby każdy nazwał kolor krążka, jaki przed nim leży. Pokazuje kolor, a dziecko, które ma taki sam kolor wstaje i biegnie dookoła koła. I tak po kolei, aż będą wymienione wszystkie kolory.



Praca plastyczna dziecka z OS-W w Koszalinie (fot. AP)

Zakończenie

Wykonanie prac plastycznych jest podsumowaniem zajęcia. Zadaniem dzieci jest pokolorować rysunek odpowiednimi kolorami (rysunek przedstawia 4 obrazki: serce, choinkę, chmurę i słońce). Po skończonym zadaniu następuje omówienie prac, dla dzieci, które szybko skończą swoją pracę można dać dodatkowo rysunek do pokolorowania omawiany na początku zajęcia.

Aneta Zarychta - Przedszkole nr 19 w Koszalinie



Praca plastyczna dziecka z OS-W w Koszalinie (fot. AP)

XI Zimowy Zjazd Optymistycznych Przedszkoli

Już po raz XI odbył się kolejny Zjazd Optymistycznych Przedszkoli. Tym razem odbył się on w dniach 08-10.03.2012 w Krakowie. Organizował go jak zwykle Ośrodek Doskonalenia i Kształcenia Ustawicznego „Partner” w Zabrze. Nasze przedszkole reprezentowała dyrektorka Hanna Thomas i nauczycielka Dorota Perkowska.

Motywy przewodnim tegorocznego zjazdu było Domino - „Poszukiwanie zmian w Optymistycznym Przedszkolu”. Uczestniczyłyśmy w ciekawych wykładach i prelekcjach, które prowadziła Mirela Nawrot - autorka programu OP, Wanda Papugowa - psycholog, edukator, dyrektor Samorządowego Ośrodka Psychologiczno-Pedagogicznego w Krakowie, Dorota Czerwonka - ekspert merytoryczny Ośrodka Rozwoju Edukacji. Wiele ciekawych propozycji przekazały również optymistyczne koleżanki z innych przedszkoli z różnych stron Polski.



Dzieci Przedszkola nr 22 w Koszalinie (fot. Arch. P-22)

Spotkanie było pełne ciekawych prezentacji, służyło wymianie doświadczeń. „Optymistyczne Przedszkole” to ogólnopolski program, który powstał w 2004 r. dla wychowania przedszkolnego. Autorkami programu są: Irena Dzierzgowska i Mirela Nawrot. Dotychczas do programu przystąpiło około 250 przedszkoli publicznych i niepublicznych. Celem programu jest **rozwijanie w dzieciach optymizmu, poczucia własnej wartości**, cech optymistycznych oraz uczenie wyrażania swoich uczuć, panowania nad emocjami, rozwijania zainteresowań i talentów, radzenia sobie w różnych sytuacjach, gdyż:

Nie ma w życiu beznadziejnych sytuacji, są tylko ludzie, którzy stali się bezradni wobec nich.

(Clare Booth Luce)

Podczas każdego zjazdu wręczane są kolejne certyfikaty, nagrody - „Perła Optymizmu” oraz rozstrzygane są ogólnopolskie konkursy ogłaszanych przez optymistyczne przedszkola. Dzięki uczestnictwu w tego typu zjazdach, nie tylko możemy dowiedzieć się o nowych formach doskonalenia nauczycieli, wspomaganiu rozwoju przedszkola, ale także wymienić się pomysłami i dobrymi praktykami. Na zjeździe uczestniczyłyśmy w praktycznych warsztatach nt. wykorzystania metody Orffa, rozwoju inteligencji kinestetycznej oraz rozwoju inteligencji interpersonalnej.

Na zakończenie chciałabym przytoczyć cytaty, który najlepiej wyraża ideę optymistycznych przedszkoli: *„Optymiści lepiej się uczą, są zdrowsi, więcej zarabiają, zakładają długotrwałe i szczęśliwe małżeństwa, utrzymują więź ze swoimi dziećmi, a nawet dłużej żyją* (Alan Loy McGinnis). Wszystkie te innowacje przełożą się na pewno na pracę z dzieckiem.

Dorota Perkowska - Przedszkole nr 22 w Koszalinie

Trening czas zacząć! - Inauguracja programu „Szkółki piłkarskie NIVEA”

15 lutego br. w warszawskim Pin-Up Studio odbyła się oficjalna inauguracja nowego programu NIVEA podjętego w trosce o wszechstronny rozwój dzieci. „Szkółki piłkarskie NIVEA” to jedyna tego typu inicjatywa w naszym kraju, która daje wszystkim dzieciom szansę na trening piłkarski według najlepszych światowych standardów. Jest to także niepowtarzalna okazja do zdobycia nowoczesnego sprzętu sportowego oraz wyjazdu na obóz szkoleniowy pod okiem ekspertów z klubu Ajax Amsterdam.

Zaproszeni goście stawili się ze swoimi pociechami, udowadniając, że rodzic jest nie tylko pierwszym trenerem, ale też kibicem dziecka. Spotkanie poprowadziła rodzina Kurzajewskich: Paulina i Maciej wraz z dziećmi, a uświetnili goście specjalni: jeden z najsłynniejszych piłkarzy świata Ronald de Boer oraz szkoleniowiec Eddie van Schaick – obaj związani z Akademią Ajax Amsterdam, zaliczaną do grona najlepszych szkółek piłkarskich świata. Sportowcy opowiedzieli zebranym o wyjątkowej metodzie treningowej wypracowanej przez Akademię, która w ramach programu zaszczepiana będzie także na polskim gruncie. Program stanowi odpowiedź na potrzeby wielu szkół podstawowych i klubów sportowych, które nie mają dostępu do nowoczesnych metod treningowych, szkoleń dla trenerów, a także nowoczesnego sprzętu treningowego.



Inauguracja programu „Szkółki piłkarskie NIVEA” (fot. Arch. firmy NIVEA)

„Szkółki piłkarskie NIVEA” zakładają równoległy rozwój fizyczności i psychiki młodego zawodnika. Opowiedzieli o tym cenieni eksperci Programu „Szkółki piłkarskie NIVEA” - fizjoterapeuta **Paweł Zawitkowski** i psycholog dziecięca **Anna Kaluba-Korczak**. Zwrócili oni także uwagę na integrujący rodzinę oraz społeczność lokalną charakter tego sportu.

**Trening czas zacząć! - Inauguracja programu
„Szkółki piłkarskie NIVEA” - cd.**

Program „Szkółki piłkarskie NIVEA” dołączył do grona realizowanych dotychczas przez firmę NIVEA projektów, mających na celu propagowanie aktywnego psychofizycznego rozwoju, wartości rodzinnych i zacieśnianie więzi łączących lokalne społeczności. Troska o rodzinę wpisana jest w filozofię naszej firmy od chwili jej powstania – opowiedział o tym Ingo Tanger, Dyrektor Marketingu NIVEA.



Inauguracja programu „Szkółki piłkarskie NIVEA” (fot. Arch. firmy NIVEA)

Kontakt prasowy:

Jagoda Dworek

NIVEA Polska, e-mail: jagoda.dworek@beiersdorf.com; tel. 61 874 62 34

Paulina Stankiewicz

Biuro prasowe programu „Szkółki piłkarskie NIVEA”
e-mail: p.stankiewicz@gardenofwords.pl; tel. 512 352 178

Paulina Stankiewicz - Biuro prasowe programu „Szkółki piłkarskie NIVEA”, Warszawa

Edukacja: Piątek szukaj w systemie

„Bez papierowych dzienników, dzienniczek ucznia w Internecie: to niektóre możliwości portalu edukacyjnego. Władze miasta Koszalina podpisały umowę na uruchomienie systemu (1).

– „To ma być krok milowy w koszalińskim systemie zarządzania oświatą – zapowiedział wczoraj wiceprezydent Przemysław Krzyżanowski, który odpowiada za oświatę w mieście. System ma działać na szczeblach wszystkich koszalińskich szkół publicznych, a więc w podstawówkach, gimnazjach i szkołach ponadgimnazjalnych. Na czym będzie polegał? – Przede wszystkim nasze miejskie szkoły będą funkcjonować w jednym systemie informatycznym – odpowiada prezydent Piotr Jedliński. – To oznacza łatwy przepływ dokumentów poprzez elektroniczny obieg i lepszą komunikację na linii ratusz – szkoły. Tym samym zrezygnujemy z papierowej wymiany korespondencji. Ale to też łatwiejsza forma komunikacji między szkołą a rodzicami, ale też między szkołą a uczniem.

W praktyce to oznacza dla rodziców m.in. możliwość stałej kontroli nad dokonaniem dziecka, a także nad jego absencją w szkole. Każdy rodzic otrzyma hasło. Wprowadzenie go do systemu, np. w komputerze domowym, pozwoli zajrzeć do elektronicznego dziennika ocen dziecka, ale też pozwoli sprawdzić jego obecność na lekcjach. To wszystko będzie za darmo – rodzic nie zapłaci ani złotówki, jak zapewnił prezydent. Co za tym idzie, znikną też papierowe dzienniki ze szkół publicznych. – W ramach tego pakietu będzie też działać prowadzony dotąd elektroniczny nabór do szkół. Z tym, że teraz będzie to w jednych rękach – dodaje wiceprezydent Krzyżanowski. – System obejmie też nabór do przedszkoli.

Koszt inwestycji to 2,140 mln zł, z tego większość to dofinansowanie unijne. System zacznie działać od nowego roku szkolnego. Konsorcjum firm, które wygrały przetarg, ma pół roku na dostarczenie i wdrożenie systemu – końcowy termin upływa 30 listopada. A dodajmy, że przetarg (drugie podejście, przy pierwszym nie było chętnych, a przy drugim to byli jedyni uczestnicy) wygrało konsorcjum firmy VULCAN z Wrocławia oraz ProgMan z Gdyni. – To liderzy w tej branży na rynku, są nam znani i już korzystaliśmy z ich usług – mówi Przemysław Krzyżanowski.

Elektroniczny system zarządzania oświatą to jeden z elementów większego projektu pod nazwą Portal Edukacyjny, który jest wart 8 mln zł, z tego 75% miasto otrzymało z funduszy unijnych. W tym projekcie jest też m.in. elektroniczny system biblioteczny, elektroniczny system do zarządzania w ratuszu wydziałem architektury i gospodarki nieruchomościami, a także kupno sprzętu komputerowego dla szkół.

Dzięki zainwestowaniu w portal edukacyjny dla Koszalina, nowoczesny system informatyczny został też wprowadzony w życie w koszalińskich bibliotekach. Do lamusa odeszły stare tradycyjne karty biblioteczne, każdy czytelnik ma swoje konto internetowe. Na zdjęciu Jadwiga Wysokińska w filii biblioteki przy ul. Młyńskiej wprowadza informacje o wypożyczeniach korzystając m.in. z czytnika kodów kreskowych, umieszczonych na książkach.” (1)

1. SUTRYK M., *Edukacja: Piątek szukaj w systemie*. Przedruk z gk24.pl - z 17 stycznia 2012,

--> KONKURS FOTOGRAFII DZIECIĘCEJ

**Zdjęcia uczniów IX Międzyszkolnego Konkursu Fotografii Dziecięcej – Koszalin 2011
organizowanego przez Szkołę Podstawową nr 7 w Koszalinie**



„Kalosze” - nagrodzone zdjęcie Zuzanny Szczepańskiej - uczennicy Katolickiej SP w Koszalinie (fot. Arch. SP 7)



„Psy za kratami” - wyróżnione zdjęcie Marty Kozieł - uczennicy SSP nr 1 w Koszalinie, w kategorii klas I-III (fot. Arch. SP 7)

--> KONKURS FOTOGRAFII DZIECIĘCEJ

Zdjęcia uczniów IX Międzyszkolnego Konkursu Fotografii Dziecięcej - cd.



Wyróżnione zdjęcie - co ono przedstawia? (fot. Arch. SP 7)



„Ślimak” - zdjęcie Wiktorii Kwapisz - uczennicy SSP nr 1 w Koszalinie, nagrodzone główną nagrodą konkursu (fot. Arch. SP 7)



„Pies z piłką” - wyróżnione zdjęcie Hanny Gronek - uczennicy SSP nr 1 w Koszalinie, w kategorii klas I-III (fot. Arch. SP 7)

ARTYKUŁY Z CZASOPISM (wybór z lat 2005 – 2010)

1. ANGIEL Joanna : *Edukacja geograficzna poprzez „czytanie” i percepcję miasta : miejskie ścieżki dydaktyczne* // Geografia w Szkole. - 2008 nr 4 s. 19 - 25
2. ANGIEL Joanna : *Jak pisać scenariusze zajęć z edukacji regionalnej* // Geografia w Szkole. - 2006 nr 1 s. 30-32
3. ANGIEL Joanna : *Lekcje w ternie : skuteczna forma kształcenia* // Geografia w Szkole. - 2007 nr 4 s. 5 - 11
4. ANGIEL Joanna, SZARZYŃSKA Alicja : *Metoda projektu w edukacji geograficznej : ujawnianie możliwości poznawczych i wyzwalanie uczniowskich talentów* // Geografia w Szkole. - 2006 nr 6 s. 12 - 16
5. BARWINEK Grażyna : *Egzamin zewnętrzny z geografii po gimnazjum : możliwość oceny osiągnięć szkolnych* // Geografia w Szkole. - 2008 nr 3 s. 51 - 55
6. BARWINEK Grażyna : *Który program nauczania geografii w gimnazjum ? Kryteria wyboru* // Geografia w Szkole. - 2007 nr 1 s. 37 - 41
7. BIERKOWSKA Małgorzata : *Prezentacja multimedialna jako pomoc dydaktyczna w nauczaniu geografii* // Wiadomości, Głosy, Rozmowy o Szkole. - 2005 nr 2 s. 19 - 22
8. BILSKA-WODECKA Elżbieta, MATYKOWSKI Roman : *Problematyka geografii religii w edukacji szkolnej* // Geografia w Szkole. - 2007 nr 1 s. 51 - 54
9. CHMIEL Barbara : *Uczymy się czytać mapę topograficzną* // Edukacja Przyrodnicza w Szkole Podstawowej. - 2006 z. 1/2 s. [127] - 137
10. CHOJECKA Anna : *Lekcje geografii z uczniem niewidomym* // Geografia w Szkole. - 2007 nr 2 s. 43 - 49
11. DACZKO Tomasz Piotr, TURCZYŃSKA Hanna : *"Pamiętajcie o ogrodach" : scenariusz lekcji interdyscyplinarnej (język polski, geografia, edukacja ekologiczna)* // Zeszyty Szkolne. - 2002 nr 2 s. 44 - 52
12. DAMS-LEPIARZ Małgorzata, WLAŻ Beata : *Zastosowanie matematyki w rozwiązywaniu zadań geograficznych* // Geografia w Szkole. - 2006 nr 2 s. 97 – 102 [33-38]
13. DYBSKA-JAKÓBKIEWICZ Irena : *Etapy kształcenia a zmiany tożsamości regionalnej uczniów* // Geografia w Szkole. - 2007 nr 1 s. 47 - 50
14. GABROWSKI Andrzej : *Excel na lekcjach geografii : zajęcia z komputerem* // Geografia w Szkole. - 2005 nr 3 s. 33 - 37
15. GANCZAREK Iwona : *Kultura pracy w nauczaniu geografii* // Geografia w Szkole. - 2009 nr 4 s. 44 - 48
16. GIERNATOWSKA Beata : *Internet jako narzędzie edukacyjne : Geowortal Edukacyjny : projekt polskich geografów* // Geografia w Szkole. - 2006 nr 2 s. 90 – 97 [26-33]
17. GROENWALD Maria : *Odpowiedzialność nauczyciela za sens i jakość edukacji geograficznej* // Geografia w Szkole. - 2007 nr 1 s. 29 - 32
18. GRZYB Roman : *Moja pracownia geograficzna* // Geografia w Szkole. - 2009 nr 1 s. 46 - 50
19. GRZYB Roman : *Niekonwencjonalne sposoby nauczania geografii* // Geografia w Szkole. - 2010 nr 1 s. 19 - 22
20. GRZYBOWSKA Anna, WITECKA Małgorzata : *Technologia informacyjna w nauczaniu geografii w świetle nowej podstawy programowej* // Meritum. Mazowiecki Kwartalnik Edukacyjny 2009 nr 4 s. 35 - 40

ARTYKUŁY Z CZASOPISM (wybór z lat 2005 – 2010) - cd.

21. KAWKA Krzysztof : *Gry dydaktyczne na lekcjach przyrody i geografii* // Geografia w Szkole. - 2006 nr 3 s. 34 - 40
22. KUBACKA-MRÓZ Jolanta : *Scenariusz zajęć z geografii osadnictwa w gimnazjum* // Geografia w Szkole. - 2007 nr 4 s. 27 - 32
23. KUBACKA-MRÓZ Jolanta : *Zajęcia z geografii rolnictwa : scenariusz lekcji w terenie w liceum ogólnokształcącym* // Geografia w Szkole. - 2007 nr 4 s. 12 - 18
24. MAJCHRZAK Tomasz : *Nauka geografii poprzez zabawę* // Wszystko dla Szkoły. - 2007 nr 5 s. 19 - 23
25. MATYKOWSKI Roman, ORŁOWSKA Elżbieta : *Świadomość terytorialna jako element edukacji geograficznej* // Geografia w Szkole. - 2007 nr 1 s. 42 - 46
26. MOLAS Ryszard : *O realizacji programu „Dni Dinozaura* // Geografia w Szkole. - 2005 nr 4 s. 25 - 27
27. NIEWIŃSKA Agnieszka : *Otoczenie szkoły - laboratorium przyrodnicze : zajęcia w terenie z przyrody* // Geografia w Szkole. - 2007 nr 4 s. 39 - 42
28. NOCNY Magdalena : *Tablica interaktywna : nowe środki dydaktyczne w kształceniu przyrodniczym* // Geografia w Szkole. - 2007 nr 2 s. 39 - 42
29. NOWOSAD Maria : *„Dni Dinozaura” : opis przedsięwzięcia edukacyjnego* // Geografia w Szkole. - 2005 nr 4 s. 20 - 24
30. PIOTROWSKA Iwona : *Sztuka prezentacji w geografii szkolnej* // Geografia w Szkole. - 2006 nr 2 s. 83 - 89 [19-25]
31. PISKORZ Sławomir : *Nieformalna edukacja geograficzna* // Geografia w Szkole. - 2010 nr 3 s. 5 – 11
32. PLISZKA Mieczysław : *Wykorzystanie arkusza Excel w nauczaniu geografii : sposoby tworzenia klimatogramów - krok po kroku* // Geografia w Szkole. - 2008 nr 4 s. 12 - 18
33. PLIT Florian : *Dylematy nauczania geografii Polski : konferencja naukowa na UW* // Geografia w Szkole. - 2008 nr 3 s. 61 - 62
34. PODGÓRSKI Zbigniew : *Wybrane aspekty badań nad stosowaniem komputerów w nauczaniu geografii* // Geografia w Szkole. - 2007 nr 2 s. 31 - 38
35. POKOJSKA Paulina, POKOJSKI Wojciech : *Wirtualny globus Google Earth : charakterystyka i możliwości zastosowania w procesie nauczania* // Geografia w Szkole. - 2008 nr 1 s. 58 - 64
36. GROENWALD Maria i in. : *Raport o stanie geografii szkolnej w nowym systemie oświaty w Polsce* // Geografia w Szkole. - 2009 nr 2 s. 4 - 18
37. ROLF-MURAWSKA Magdalena, PODGÓRSKI Zbigniew : *Interaktywnie na tablicy : w poszukiwaniu zastosowań tablicy interaktywnej do nauczania geografii* // Geografia w Szkole. - 2009 nr 3 s. 53 - 60
38. RUCIŃSKA Dorota : *Problematyka zagrożeń naturalnych w nauczaniu geografii : od idei do praktyki* // Geografia w Szkole. - 2007 nr 1 s. 55 - 59
39. SADOŃ-OSOWIECKA Teresa : *Gdzie dzieje się geografia ? Rola miejsca w uczniowskich eksploracjach* // Geografia w Szkole. - 2007 nr 5 s. 15 - 19
40. SADOŃ-OSOWIECKA Teresa : *Konstruktywistyczne podejście do nauczania geografii?: nowe na gruncie tradycji* // Geografia w Szkole. - 2007 nr 2 s. 27 - 30
41. SAWIŃSKI Julian Piotr : *Jak lepiej kształcić geograficzne pojęcia* // Geografia w Szkole. - 2010 nr 1 s. 5 - 11

ARTYKUŁY Z CZASOPISM (wybór z lat 2005 – 2010) - cd.

42. SAWIŃSKI Julian Piotr : *Jak uczyć uczenia się geografii : stawiać klarowne i osobiste cele* // Geografia w Szkole. - 2009 nr 1 s. 11 - 16
43. SAWIŃSKI Julian Piotr : *Jak wykorzystać uczniowskie pragnienia i marzenia* // Geografia w Szkole. - 2006 nr 2 s. 11 - 18
44. SAWIŃSKI Julian Piotr : *Najważniejszy jest rozwój geograficznych zainteresowań* // Geografia w Szkole. - 2010 nr 2 s. 5 - 8
45. SAWIŃSKI Julian Piotr : *O konektywnym uczeniu się geografii, czyli jak będziemy uczyć się jutro ? Część I* // Geografia w Szkole. - 2010 nr 4 s. 4 - 8
46. SAWIŃSKI Julian Piotr : *Równa i wolna edukacja w uczeniu geografii* // Geografia w Szkole. - 2009 nr 3 s. 8 - 14
47. SOJA Józef, WIECZOREK Teresa : *Dlaczego Hanka nie weszła na Babią Górę : trudności uczniów zdających maturę z geografii* // Geografia w Szkole. - 2005 nr 6 s. 25 - 32
48. SZCZEPANKIEWICZ-BATTEK Joanna : *Rola geografii w kształtowaniu postaw tolerancji* // Geografia w Szkole. - 2007 nr 1 s. 26 - 28
49. ŚWIERCZ Anna : *Proste doświadczenia laboratoryjne z przyrody i geografii* // Geografia w Szkole. - 2005 nr 4 s. 28 - 36
50. WIECZOREK Teresa, SOJA Józef : *Co z tą mapą ? Trudności na maturze z geografii* // Geografia w Szkole. - 2008 nr 6 s. 5 - 10
51. WIECZOREK Teresa, SOJA Józef, SROKOSZ Wiesław : *Matura z geografii : popularna, chociaż wcale niełatwa* // Geografia w Szkole. - 2007 nr 6 s. 48 - 54
52. WÓJCIK Jan : *Drugi rok „nowej matury” : porównanie zestawów zadań maturalnych z roku 2006 i 2005* // Geografia w Szkole. - 2006 nr 4 s. 27 - 31
53. WÓJCIK Jan : *Matura z geografii 2008* // Geografia w Szkole. - 2008 nr 5 s. 39 - 48
54. WÓJCIK Jan : *Matura z geografii 2009* // Geografia w Szkole. - 2009 nr 4 s. 49 - 58
55. WÓJCIK Jan : *Matura z geografii 2010* // Geografia w Szkole. - 2010 nr 4 s. 9 - 16
56. WÓJCIK Jan : *O „nowym” egzaminie maturalnym z geografii* // Geografia w Szkole. - 2005 nr 6 s. 33 - 36
57. WÓJTOWICZ Bożena : *Edukacja geograficzna + edukacja regionalna + edukacja ekologiczna = edukacja holistyczna* // Geografia w Szkole. - 2005 nr 2 s. 12 - 18
58. WÓJTOWICZ Bożena, BARWINEK Grażyna : *Diagnoza edukacyjna w geografii : wyniki badań* // Geografia w Szkole. - 2007 nr 1 s. 33 - 36
59. WRONA Jerzy : *Lekcje geografii inaczej: legendy, anegdoty, przysłowia, powiedzenia i dowcipy w dydaktyce szkolnej* // Geografia w Szkole. - 2007 nr 5 s. 48 - 52
60. ZAPARUCHA Aleksandra : *Nauczanie geografii metodą projektów : projekty edukacyjne w Polsce i Wielkiej Brytanii : propozycja lekcji w gimnazjum* // Geografia w Szkole. - 2006 nr 6 s. 17 – 23 (1)